

221

1. Երբ կճնշեն իմ խեղճ հոգիս
Կարիք, վիշտ ու թախիծ,
Աղորթ կընեմ ես իմ Փրկչիս
Սրտով մաքուր, անբիծ:

Արցունքները թափվում են ցած,
Թեթև եմ ես նորից:

2. Կթավալին բեռներն սրտիս,
Հոգիս կերգե նորեն,
Քանզի Անոր սիրո շրթներ
Սրտիս շնորհք կբխեն:

3. Հայնժամ կցրվին սև ամպեր,
Հոգիս թևեր կառնե,
Ու կթռչիմ արծվի պես
Հեռու ցավե, վիշտե:

1. Երբ իմ սրտին մի պահ
Կյանքում
Տիրում է խոր թախիծ,
Ես մի աղորթ եմ մրմնջում
Տրտմած հոգուս խորքից:

2. Քնքուշ խոսքերում կենդանի
Մի ուժ ինձ անսովոր
Կարծես տանում է երկնային
Ափերը լուսավոր:

3. Ճնշող մի բեռ ասես հանկարծ
Ընկնում է իմ սրտից,